

قیمت اشتراک سالانه

طهران	۳۰ فران
ساختمان پلاس داخله	۴۵ فران
روضه و لفاف	۱۰ میلیون
ساختمان خارجی	۳۰ فران
(قیمت یک نسخه)	۴۰
در طهران سد دینار	
ساختمان ایران سه شاهی است	
قیمت اعلان مطری	
دو فران است	

جبل المتن

۱۳۱۱

طهران

مدیر کل

جلال الدین الحسینی مؤید الاسلام
صاحب انتیاز روزنامه حلقه
و یومیه (جبل المتن)

(عنوان مراسلات) ۴۰
طهران خیابان لاله زار
نام بذریز میرزا سید حسن کاهانی
دیر اداره اقا عیینی کاهانی

غیر از روزهای جمعه همه روزه
طبع و توزیع میشود

روز فاتح یومیه آزاد صیاسی اخباری تجاری عامی ادبی الات علم المتن
با مصتاً بیول و در انتشاری اداره آزاد است

* پنج شنبه ۳۰ رمضان المبارک ۱۳۲۵ هجری قمری و ۲۱ ابان‌ماه ۱۳۹۸ و ۱۲۹ کتبر ۱۹۰۷ میلادی *

و کوچک ترین حیوانات است اگر دانه اش را بگیرند و ای خان، اش را خراب کنند دم تظلم بر سر میزند و فریاد (لطفیه) بر میکشد و صدا باعثگاه، و ناله بلند مینماید آخر کام نشان است که احساس ذات و ولاک خود را بقدر این حیوان کوچک تنماید و تن با نوع مسگت و نار مردی در دهد؟

ای ملت ایران اینکی چشم از خواب غافل باز نمیکند و از او شاعر کنون مطلع شوید این چه آتش است که سر تا سر خانه هارا احاطه کرده این سیل بیگان چیست که باشد هر چه تمامی طرف ما هزار گردیده بخدای ایران سوکنده که روزگار ازین تلختر و ایامی ازین سختتر دیده داشت نمیکند، اینکه وقت سبب و عکیانی و هنگام طلای و تن پروردی است اگر تا چند ساعت دیگر از جای تجهیز و بدگر علاج نیافرید نزدی، این شراره همه را دروغیر و چملسکی کرایکجا بسوزاند — و اوضحت اینکه اجانب بر ما مسلط نموده ما را ذلیل سازند اموال و خانه ما نیز متصرف شوید زن و بیچه، مانرا باسارت برند نی فی غلط کفتم همین ساعت مشتعل اند مگر آنان که کرفتار چنگل ترکمان شده و نیشوند برادران مانیستند که مالشار را خارت گردیدن شان را امیر گرده به جمایشان را باقی تیز زیر دین میگشند چرا این طایله در این چند سال اخیر مبنای این چنین حرکات نمیشوند و الله دست پلیتیک در این کار داخل و یا اجانب در این امر دخیل است، این مربیض را جان سخت شده و مرش عدت کرده، یک سکته هریعنی وارد کشته که امیدها نزدیک است بنویسدی نیزیل شود و خاک عالم بر سر اهل ایران ریخته شود — ای باد بر آن بیشتر نامردمی گوید اینحال چون

(بشقابید نمیدان جان بازی)

ای آسمان خون بیار، ای زمین از هم بیاش،
ای کوهها قطعه، قطعه، شو، ای جگر لخت لخت باش،
ای دل پاره شو، ای تو عروجان در عوض زیب و زیور
جامه سیاه در بر کنید، ای تو دامادان گفن بر گردن
بیفکنید، ای زنان کیسو بستن و صورت بخرا عید
ای مردان جانه بر تن چاک نمائید و لیاس سیاه بپوشید،
ای بزرگان خاک عزا بر سر بریزید و پیرا هن تا
بدان پاره کنید ای علماء عالی مصیبت بر گردن بیفکنید،
سر بر هن نموده بر سر و صورت زنید، ای ملت سرهش
خونین در جای اشک جاری سازید چهره بخرا شید
و چون مادران بچه، مرده دور یکدیگر نشسته مویه
کنید ذریه نمائید نوحه و زاری در این سوگواری گرده
اطفال صدیر واژ مادران جنا سازید عیر خوارن را از
غیر باز کیرید، ای فرزندان این آب و خاک، ای
اولادان ایران ناجد نشته و دست بیغيرتی و بیحمیتی
روی هم نهاده الله الله آچ، جنی سکوت و موقع
اهمال است؟ چه هیکم درونک و ناسل است؟ نا کی
ییحسی؟ ناجد نهیمی و ایله؟ چرا با چشمان کشوده
و دیدکان باز نمی بینید و چسان با لوش غنو نمیشنو بد؟
(چشم بازو گوش بازو این عین قله) ۴۰

(حیرتم از چشم بندی خدا)

آیا خوا بید آنچنان خوابی که با هیچ نوره بلند بیدار نمیشود؟ آیا مرد کنید در عکل زندگان؟ یا حیوانید در هیکل انسان؟ اگر بیدار بید پس چیست قشانه بیداری عما اکر زنده اید کجا است آثار حیات، اکر انسا بید پس کو لوازم اسایت و بشریت شما مور گستاخ بین

و قائد الی انانرا راه نمائی بپیدان جان بازی نماید — مکر شما فرزندان همان پدران بزرگوار نیستید که عالم را از حرکات و شجاعت خود مات و میهوت ساختند و نا ابد بینک نامی و بزرگواری سر دفتر غیر تمندان عالم کشند چه شد خون ایرانیت کجا رفت اخلاق و صفات قدیمی شما بالته تاریخ قدیم خوانده و از دیگران شنیده اید که چون افراسیاب ترک از بلاد ماوراء النهر بصفحه ایران تاخت و نوذر را از بین برداشت ابرانیان وا رک تعصّب وطنی ساخت بعضیان افقاد بهیث اجتماع انسکان نمودند و برآ نمائی زال زر گیقاد را یادهای ازده با هـ قوت در برایر دشمنان پای ثبات فشند و آنرا از خانه خود بقهر بیرون گردند — ای مسلمانان ای اولاد ای ایکه شرق و غرب جهان را بضریب شمشیر آزار مسخر ساختند و هریت اسلام را در همه ممالک زمین رواج دادند و یک حمله دلیرانه از کنار دبور چین تا جزائر خزادات را بمحیط تغیر و تصرف در آوردند چرا ارضی میشوید ان نام بلند را پست گنید و پهان را شلخه^۱ گردید مکر در بد شما خون نیست یاخون را در جسم تان دوران نه ؟ امروز هزار و یانصد میلیون نفر میگردند بحرکات شما ناظرند و انتظار غیرت و حیمت از شمادراند هر کس روز گذشته ب مجلس مقدس هورای ملی مشرف شده و اوضاع و نفع و کلام محترم را شنیده میگهند چه حکایت است چه داستان است کار از ماست مالی و سرهم بندی گذشته و جان بل و سیده و ایران خراب که وطن میجوب شیرین ما است میشونم که بیانک بلند میگوید ای فرزندان کم همت ای اولادان بی محیت سوختم سوخته و در این آتش جان سوز گذاختم که اختم برخای خدا و کرمی روز قیامت و برای رفع بد نامی ابدی همت گنید فکری بحال ایندل سوخته خوین چگر بنماید آخر ای پرستاران همتی ای طباء حرکتی و غیرتی خاکستان برس که بدمت خود مادر را بدشمن میبارید این کوهر گرانبهارا چینی و ایکان از دست تدهید و چین در هاهوار را چنان ارزان مفروشید کمان نگنید پس از مرگ این مادر همارا عزت و شرفی خواهد ماند همانا چون دیگر طوائف بیوطن سرگردان و آواره هر سامان خواهید شد چکوئه است حال یهود چنان است زندگی ارامنه همه جا ذلیل همه جا بقدور و توسری خور ، از هر حقوق محروم و از همه هنون و مرائب مساوی بیکانکان در وطنشان مسکن کرده واهل وطن را آواره و حیران ساخته کدام قطه اروپا است که در اهتدان آب و هوا و صفا و روق و نعمات طبیعی با ایران برابری کند و مخصوصاً این قطب کردد امروز یافرداست که اروپایان فوج فوج بدان

زنان در خانه نشینند و چادر بی غیرتی بر سر گند و بق بران منک دل زن صفت که در این فاتوانی مادر وطن را رها گند و آدمیم یمیس است که واضی شود زن و فرزندش بدمت کفار گرفتار گردند و چنان جوان مردی است که مرگ را براین حیات زشت و نفع ترجیح ننمد مرگ را هزار مرتبه براین زندگی شرافت است که مهیون به بندگی و غلامی بیکانکان باشد و هر خون طبیدن بسی بستر از راحتی است که در پناء چاکری روس و انگلیس باشد و خیر اگر امروز شما از جان نگذرید فردا با دستان بسته شمارا چون گوسفند ذبح خواهند نمود — (آنچه می بینم به بیداری است یارب یا بخواب)

ای برادران عزیز راضی لشود این ایام را تاریخ برشتی فشان دهد و شمارا مجسمه بیغيرتی ضبط گند میدانید چه پیش خواهد آمد زبان لال و قائم شکسته باد چه کویم و چه نویسم آیا و آنید پیش آمد ایران چه خواهد عد مسجد هارا کلیسا و مدارس را دارالتوحش و مهندس را میخانه خواهند نمود در عوض قرآن توریه و انجیل و در جای اذان بانک ناقوم رواج خواهد یافت سنک ادبیار او آسمان بر فرق ما خواهد دیخت و چه احمد مردمانی که آرزو دارند آزادی را بمعت و رایکان بدمت آورند و استقلال را بیخون دل مالک گردند — بدستی وطن قسم میحال است تا ما از جان و مال نگذریم بتوانیم دارایی حریت سکردم و خود را در جزء ملل باشرف محسوب داریم اند کی بصفحات تاریخ رجوع کنید و باحوال مال و دول عالم نظر عبرت افکنید که چگونه دورانه حفظ وطن دست از جان شستند و چون پروانه خود را برآتش زدند و از پای فاشستند تا لباس هر فرد و انتخار پوشیدند چه بسیار شبیه است حالت ما بملت فرانسه در اواسط جمهوریت اولیه که تمام ممالک اروپا بعیت واحده بر خداوند بخواسته و اضمحلال ملت فرانسرا کمر بسته و عرصه را از شش جمهه برآ نان نک گردند و در داخله ملحت از اثر شرارت مستبدین و اشرار بقسمی اختلال و غشایش رواج و غیوع داشت که عبور در کوههای پاریس شبانه نهایت خطرنگ بود و این ملت با حمیت غیر تمنه چون وطن را در خطر دست جوانمردی از آستین غیرت بدرآوردن و اعلان عمومی در دادند که باید در راه حفظ وطن و فناوس از جان عزیز در گذشت و سر باز ملی تشکیل داد و تمام افراد و احاد نهانک بر دوش کرفه و قدر جان را بر گفت دست فساده مرگ را استقبال کنند که مردن بنام بسی خوشنز از زندگی بید نام است حواها بحال ائمه که توفیق آسمانیشان مدد گند

صحیح در تحت امر صاحب منصبان عالم چون ارعدالدوله و یعنی نظام و مایر کار دانان مثل آدم حساب مثالو فراهم آوردن نظام شویدم اوامر الهی را در خصوص جهاد و دفاع اطاعت کرده و هم تکلیف عقلی و وطنی خود را بجا بیاروید و سعی کنید از روی جهاد که واقعاً یاد گیرید و جان را بر کف دست نماده مردانه بگوشید تا ایام زمان بیوشید یکدل و یکجهت همه حواها صرف اینکار کنید و بدایود که بهم ایام و اولباء راه علاج امروزه منحصر می‌باشد امر است این کار استثناء ندارد بزرگی و کوچکی بخرج تمیز و لقی شما بزرگ و ما کوچکیم که استقلال‌دان ^{برقرار} باشد امروز که وطن در شرف هلاکت و استقلال ملی دچار خطر است دیگر چه بزرگی چه کوچکی چه آقانی چه نوگری نف باد بر ان کس که گردن ازین کار پس کشد و تن بدین خدمت ندهد که آسمان و زمین بر او لغت خواهد سکرد اهل علم بر روانش نفرین خواهند ندو ^{کیرم} که همه بجناح رفید و تا شخص آخر حشمت شدید چه شرافت از این بالاتر و چه نام نیک ازین بلندتر که تواریخ دنیا در هزار سال دیگر مارا مجسم شیرت گویند و بنویسد این گروه در سیل استقلال خود تانفس آخر جنگیدند و جملگی کشته شدند و تن باسیری و بندگی و رعیتی اجانب در ندادند همان نوع که در حق اهالی ترانسواں گفتند، ای جوانان بشتابید بمرک که حیات جاورد یا بده دستها از خون خود خفتاب کنید هیچ عروی امروز بهتر از شاهد مرکنیست هیچ عیشی باشادت برابری نمی‌گذد، تاگی چون زمان در خانها نشسته و اوقات را بگیره و زاری صرف می‌کنید این نهاده آزادگان و عادت جوان مردان است (پکی نام نیک و مرک حلال) (بازیعیش هفتادو هشتاد سال) مرک حلال مردن با جوان مردی در راه وطن و مل است چنانکه زندگی حرام زیستن در تحت رفت است — ای بزرگان بدوید بدوید وطن را محظا فلت کنید قنک بردارید و طرق دشمن بشتابید و گره در خانه بشنیدند و خمار و چادر برسر گنید و چرخ و بنبه در جاونهید مرد باید که بردی کشته هود (الوت اولی من رکوب العار) با این عار و ننگ چه می‌کنید و ایر عیب و هنار را کجا میرید باز می‌کویم که آخرین وسیله مشق نظام و سرباز ملی و جهاد وطنی است با اتفاق و اتحاد و بکدلی و بجهتی و شکنجه از خود و مدا مکاری است سکو مجاهدین کجا هستند فدائیان چه هستند از جان لذ هست کان وقت غیرت است بشتابید بشتابید که خدا از هم راضی باد — خدایتوهاد باش که انجه در وسیع و طاقت ما

قسم که در سه قرن پیش بر امریک ریخته چون مور و ملغی بین سرزمین نزول اجلال نمایند و ایران را وطن ثانوی خودسازند و از منابع ذاتی و طبیعی و لطفات آب و خاکش هر آن فائمه بر دادته متعنت کردن و در عین لذت و خوشی از حال تباء مایاد کرده بر سبیل طنز بگویند که ابله مردمان ناقابلی بودند که قدر ولیت این باع فردوس را نداشتند و بفت مهضن نبلی و جان سختی از کف بدر گردند اکنون ماقدرش نیکو میدانیم و نیکش حفظ و حراس است میگنیم و از نعمت‌های بیانیاش متاذد میگردیم بخدمای علم بر سرونهن که همین وضع امروزی ما و ایام بعیچ چنان ارائه خواهد کرد که هر کس بخواند بر روانمان لعنت و بروحان نفرین خواهد نمود، بس است بنشاید بشتابید چه راحت است در فردانی که برج و هم مخلوط باشد چه شیرینی است در حیاتیکه جز اندوه و درد همراه مدر ملل بیدار آناید که مرک را بر قیت و بندگی ترجیح می‌دهند و کشته شدن در راه دفاع از وطن را بهترین حیات می‌شمارند آیندروغ بود آنهم، اظهارات شما آیا اصل بود لامها و تراویه ایتان آخراز این سفارتخانه خجالت بکشی و بر تاج و تخت گیانی رسم بیاورید وای وای! چه رتبه ارجمندی داریم و پاسش نمیداریم اینجا ایران است کمتر جمشید و فریدون بوده، تختکاه سیروس و داریوش بوده خوابکاه اردشیر و شاپور بود. مدلات گاه نوشیروان داد گر بوده صفاریه و سامانیه در همین خلک باسط سلطنت داشتند سلاطین آن بویه از این سرزمین بلند شدند و شما آنرا پست و کمک در ساختید زهی بی ناموسی خمی بیشتر فی ۱۱!

(آخرین راه نجات)

— اکنون اکر از مردی ثانی دارید و یاد کار اصلاف خیور خود هستید در این دم آخر و نفس و ایین که مریض را درد شدت کرده و اطباء قریب بحال یاس و نومیدی رسیده مردی خود را نشان دهید چه کنید؟ همان کاربرای سایر ملل در این موقع کرده و می‌کنند همان کاربرای فرانسیس پر حیث در عصر جمهوریت اولیه گردند و همان کاربرای که قوم باحس بوئر و اهالی ترانسواں در هفت سال قبل گردند — چه گردند؟ همکی بدون استثناء پیر و جوان از طلف دوازده ساله تا پیر مرد هفتاد ساله از سید و عام خواص و عوام هم و کلامی آخوند و بازاری عالم و جاهم غنی و فقیر امیر و حیران مسلمان و مجوس ارمنی و یهود فارس و ترک همین امروز بیشتر و احده بیهودان مشق حاضر شوید هیرت گنید لباس مذلت را از تن بگنید لباس جهاد در بر قناید هنک بر دوش گیرید رجاله بازی را موقوف کنید بنظام

وطن واسلام را بشهادت ایند همه تصدیق گرده و گفته شد باشد
فوراً اندام در این عمل نموده گشته شد که قدری
سوژن را باید کنار گذاشت و بحر فهای زشت
و درست باید اولیاء دولت را زنجد و دل سرد
نموده تا پاشت گرم مجلس مشغول کارشوند گفته شد که تمام
مطلوب و نظرهایی که گفت و شنبه شده صحیح و بجا است
و در محل خود جوامع الکام است ولی مجلس باید وضع
قانون یا پیشنهاد مطالب سیاست و پیوانتیکی بوزرا و باشوالات
از مطالب از وزرا بنماید و اجرا و این را از وزارتانها
بخواهد و با اینکه امروز وزراء معلم و کافی هستند و
پیشنهاد امور همیشه باید از طرف وزرا به مجلس باشد
عکس آن ظاهر میشود گفته شد که امروزه نظام مملکت
از همه چیز زیادتر مهم است گفته شد که علت نظم
قانون است باید مجلس وضع قانون کند اظهار شد که
امروز تشکیل اردوتی لازم است در حالیکه پول و مواجب
بشقون داده میشود خوبست که آنها را آنماه و حاضر
داشته باشند اظهار شد که از طرف وزارت جنگ بعضی
سؤالات در خصوص دویست و عصت هزار نومان پولی
که ساقاً بشقون داده شده است از نایاب السلطنه شد
است واشنگن یا کوت و وزارت جنگ را باز نگردد پس فرستاده
و وزارت جنگ به مجلس فرستاده است گفته شد اگر
اشب تا فردا نایاب السلطنه خواست یا کوت را برد و
جواب داد نباید مذاکره کرد و لا اوقات تکلیف دیگری
بود

(مجلس ختم شد)

(ورود)

معتمد خان حاکم عراق و سلطان آباد که سابقاً
در شهر قم حکومت داشته و سال گذشته در موقع
مهاجرت حجج اسلام و سایر مهاجرین می‌آزاده خدمت
کرد و خاطر محترم آفیان اخ خورسند نمود این ایام بر
حسب رخصت بطهران آمد که کوشا عذایز جنگ و وزیر به
محل مأموریت خود معاودت نماید تا گتون نشینیده اینم
در این سفر تهدی گردد باشد و انشاء الله بدرها بعدل
رفتار خواهد نمود —

(اعلان)

خدمت عموم آفیان معموظ میدارد که در مذكرة
در سیر کسیان در خیابان لاهه زار قرب خانه حاجی
ایین السلطنه بتذکری چراغ برق (الکنر یک) وارد
گردد بقیمت مناسب پیروش پیروز طلبان رجوع فرمایند
(اخطار)

روزنامه جبل المتن فردا که جمهه است طبع خواهد
شد مشترکین مسیوق باشند

(حن الحبیتی الكاشانی)

است گفیم و میگوئیم اگر نشنوید و عمل نکنند توکواه بی
قصیری و پیشنهادی ماهستی رحمن کن تمثیل فرما رحمت
را نازل کردن

خلاصه مذاکرات مجلس دارالشوری

(سه شنبه ۲۸ رمضان)

مذاکره در افتتاحیه ولایات شد و اظهار شد که
این استقلال واستقرار مملکت و دولت ایران در صورتی
خواهد بود که تمام طبقات نفاق و شفاقت را از خود دور
و اتفاق و اتحاد را یافته و دستور نمایند و هر کیلی خود را
وکیل تمام این ملت و مملکت بداند و همگی را دعوت یکانکی
نمایند تا حفظ استقلال وطن خود گردد باشند و الاباچشم
بازی یعنیم که قطعات مملکت ما را میبرند بعضی اظهار
داشته شد که از اثار خبیثه نفاق و ضریب دیگران مملکت
لهستان را قسمت نموده هندوستان و مصر بواسطه همین
نفاق در تجهیز قدرت دیگران واقع شد مراکش از نفاق
است که در خطر افتاده از این قبیل امثال در تواریخ
زیاد است و خرابی هیچ مملکتی نشد بلکه بواسطه نفاق
و جنگ داخلی اظهار شد که علاوه بر اینها از طرف
سفرت روس به سپاهار سفارش شده است که با استر ایاد
نرووز این جهت سپاهداری تمارض کرد و بیخواهی زرود
و هم صیر مزبور بعضی بیهودات بیهودت کایه داده است
که ذکر آن در مجلس حسن ندارد غرض اینست که
اذ هان و کلا و ملت مسیوق بعضی ترتیبات و نکات باشد
اظهار شد حال که سپاهار بسفارش سهایت تمارض گردد
خوبست بشاهزاده عین الدوله تلکراف بشود که با او اوج
خراسان نقام استر ایاد را بددهد جمعی هم در این عقیده
هدایت نموده —

بعضی اظهار داشته شد که این نفاق محض چند نظر
اشرار و مفسد است که هر چند روزی یک نوع بازی
در می آورند باید که سخت از این کوههای خاص جلو گیری
گردد تشبیه و مجازات هوند در هر زمانی که بر خلاف
اصول مسلمه یک مملکت کسی حری بزند و بعد نمایند
باید مواجهه شود و امروز اصول مسلمه این مملکت
قوانین مشروط است و همه طبقات ناس بلا استثنای
بحکم قانون مشروطه اند و مخالف اشخاص لایلی هستند
بعضی دیگر اظهار نمودند که امروزه نباید اعتنا
با قول و افعال منافقین و مخالفین نمود زیرا، بالطبع
خواهند از این رفت باید لکر مملکت گرد که از دست
نروز و دبست تهدی احتساب راقطع نمود سرباز و قشون
فاوطاب تشکیل داداول کسیکه سر باز بدهد آفیان و حجج اسلام
میباشد که پسران خود را در این راه به اکاری بدهند و حفظ

(طهران — مطبعة « فاروس »)